

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 12C/22/2001
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2101899960
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Maláriková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2014:2101899960.43

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Miroslavou Malárikovou v právnej veci navrhovateľa: Bytové družstvo so sídlom v Trnave, Beethovenova 26, 917 08 Trnava, IČO: 00175480, proti odporcovi: J. H., nar. X.X.XXXX, Y. L. XXXX/XX, X., o zaplatenie istiny 29,87 € a iné, rozhodujúc o vzájomných návrhoch odporcu, takto

rozhodol:

Súd zastavuje konanie v časti istiny 169,55 € spolu s úrokom vo výške 17,6 % ročne zo sumy 50,92 € od 1.1.2002 do zaplatenia, zo sumy 41,86 € od 1.1.1998 do zaplatenia, zo sumy 76,77 € od 1.1.2005 do zaplatenia.

Vo zvyšku súd návrh zamietá.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

O návrhoch navrhovateľa súd rozhodol čiastočným rozsudkom č.k. 12C/22/2001-1031 zo dňa 22.2.2013 a zároveň rozhodol, že o vzájomných návrhoch odporcu a náhrade trov konania bude rozhodnuté v konečnom rozsudku. Po odvolaní odporcu v časti konania, v ktorej súd čiastočne vyhovel návrhu odvolací súd rozsudok potvrdil rozsudkom č.k. 11Co/309/2013-1111 zo dňa 27.11.2013.

Predmetom konania zostali vzájomné návrhy odporcu, ktorý ich rozširoval a zužoval (žiadal o pripustenie zmeny vzájomného návrhu jeho rozšírením, bral návrhy aj vzájomné návrhy čiastočne späť), niektoré jeho návrhy a vzájomné návrhy boli právoplatnými uzneseniami súdu odmietnuté, v niektorých častiach bolo konanie o nich zastavené resp. nebola pripustená zmena vzájomného návrhu. Podrobná genéza podaných vzájomných návrhov a návrhov odporcu je uvedená v rozsudku tunajšieho súdu z č.l. 1031 zo dňa 22.2.2013 a v podrobnostiach súd odkazuje na toto rozhodnutie.

Súd uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 25.1.2013 č. k. 12C/22/2001-1001 rozhodol v I. časti o pripustení zmeny vzájomného návrhu a v II. časti nepripustil zmenu vzájomného návrhu jeho rozšírením. Odporca proti tomuto uzneseniu podal dňa 4.2.2013 odvolanie a opätovne podal návrh na zmenu (rozšírenie) vzájomného návrhu.

Následne súd rozhodol o vzájomných návrhoch odporcu uznesením zo dňa 15.2.2013, ktorým pripustil zmenu petitu takto:

1. Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi sumu 87,30 eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 17,6% ročne od 1.1.1991 do zaplatenia.
2. Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi sumu 69,71 eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 17,6% ročne od 1.1.1991 do zaplatenia.

3. Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi sumu 225,72 eur spolu so 17,6% ročným úrokom z omeškania zo sumy 49,79 eur od 1.1.1997 do zaplataenia, zo sumy 53,11 eur od 1.1.1998 do zaplataenia, zo sumy 58,42 eur od 1.1.1999 do zaplataenia, zo sumy 64,40 eur od 1.1.2000 do zaplataenia.
 4. Súd určuje navrhovateľovi dobroprisať odporcovi sumu 1.461,16 eur.
 5. Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi sumu 50,92 eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 17,6% ročne od 1.1.2002 do zaplataenia.
 6. Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi sumu 41,86 eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 17,6% ročne od 1.1.1998 do zaplataenia.
 7. Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi sumu 76,77 eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 17,6% ročne od 1.1.2005 do zaplataenia.
 8. Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi sumu 97,49 eur spolu so 17,6% ročným úrokom z omeškania zo sumy 45,77 eur od 1.1.1999 do zaplataenia, zo sumy 51,72 eur od 1.1.2000 do zaplataenia.
- a v II. časti uznesenia nepripustil zmenu vzájomného návrhu jeho rozšírením.

Odporca svojim podaním zo dňa 15.2.2013 podal odvolanie proti citovanému uzneseniu v jeho II. časti.

Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 11Co/307/2013-1107 zo dňa 29.11.2013 odmietol odvolanie odporcu voči uzneseniu Okresného súdu Trnava č.l. 1001 zo dňa 25.1.2013 a uznesením č.k. 11Co/308/2013-1109 zo dňa 29.11.2013 odmietol odvolanie odporcu voči uzneseniu Okresného súdu Trnava č.l. 1016 zo dňa 15.2.2013.

Uznesením zo dňa 15.2.2013 bol ustálený celkový vzájomný návrh odporcu vo všetkých jeho častiach. Odporca sa domáha:

- v bode 1. podaním doručeným súdu dňa 9.7.2002 (čl. 127) zaplataenia sumy 2.630,- Sk/87,30€ s 17,6% úrokom z omeškania od 1.1.1991 do zaplataenia z titulu nevyplateného zostatku z Fondu financovania údržby a investícií pri finančnom vyporiadaní v januári 1991,
- v bode 2. podaním doručeným súdu dňa 9.7.2002 (čl. 127) zaplataenia sumy 2.100,- Sk/69,70 € s 17,6% úrokom z omeškania od 1.1.1991 do zaplataenia z titulu nesprávne zadrživanej sumy za rezervu na výmenu plynového sporáka,
- v bode 3. podaním doručeným súdu dňa 9.7.2002 (čl. 127) zaplataenia sumy 6.800,- Sk/225,72 € z titulu nevyplatenej odmeny ako predsedovi samosprávy schválenej Zhromaždením delegátov za roky 1996 až 1999 a to za rok 1996 sumu 49,79 € s úrokom z omeškania 17,6% ročne od 1.1.1997 do zaplataenia, za rok 1997 sumu 53,11 € s úrokom z omeškania 17,6% ročne od 1.1.1998 do zaplataenia, za rok 1998 sumu 58,42 € s úrokom z omeškania 17,6% ročne od 1.1.1999 do zaplataenia, za rok 1999 sumu 64,40 € s úrokom z omeškania 17,6% ročne od 1.1.2000 do zaplataenia.
- v bode 4. podaním doručeným súdu dňa 15.8.2002 (čl. 130) sa domáha dobroprísania sumy 44.019,- Sk/1.461,16 € za neodôvodnené vyčíslovanie poplatkov z omeškania,
- v bode 5. podaním doručeným súdu dňa 18.11.2002 (čl. 193) sa domáha zaplataenia sumy 1.534,- Sk/50,92 € s úrokom z omeškania vo výške 17,6% ročne od 1.1.2002 do zaplataenia z titulu nesprávne účtovaných poplatkov za odvoz smetia roku 1993 až 2001. Konkrétne pri počte 4 bývajúcich osôb sa domáha zaplataenia sumy 0,73 € za rok 1993, sumy 0,96 € za rok 1994, od nasledujúceho roku pri počte 3 osôb sa domáha zaplataenia sumy 2,89 € za rok 1995, sumy 5,81 € za rok 1996, sumy 5,61 € za rok 1997, sumy 6,07 € za rok 1998, sumy 7,14 € za rok 1999, sumy 9,19 € za rok 2000, sumy 12,51 € za rok 2001.
- v bode 6. sa podaním doručeným súdu dňa 25.4.2005 (čl. 260) domáha zaplataenia sumy 1.261,- Sk/41,86 € spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 17,6% ročne z istiny od 1.1.1998 do zaplataenia z titulu neoprávneného účtovania dane za obdobie od 1993 do 1997 v členení za rok 1993 vo výške 6,01 €, za rok 1994 a 1995 (25 Sk x 24 mesiacov) 600 Sk/19,92 €, za rok 1996 a 1997 (20 Sk x 24 mesiacov) 480,- Sk/15,93 €.
- v bode 7. sa podaním doručeným súdu dňa 25.4.2005 (čl. 260) domáha zaplataenia sumy 2.312,78 Sk/76,77 € spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 17,6% ročne z istiny od 1.1.2005 do zaplataenia z titulu neoprávneného účtovania zálohových platieb a vyúčtovania za spracovanie vyúčtovania - meranie a rozúčtovanie za obdobie rokov 1995 - 2004, po spresnení obdobia na pojednávaní dňa 12.12.2007 (čl. 392). Uvedená suma sa skladá zo zálohovej platby za roky 1997 až 2004 za 8 rokov po 16,- Sk mesačne, spolu 1.536,- Sk a vyúčtovania za obdobie rokov 1995 až 2003 spolu 776,78 Sk.

- v bode 8. na pojednávaní dňa 27.10.2011 (čl. 726) rozšíril vzájomný návrh o zaplatenie 2.937,- Sk/97,49 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 17,6% ročne zo sumy 1.379,- Sk/45,77 € od 1.1.1999 do zaplatenia a zo sumy 1.558,- Sk/51,72 € od 1.1.2000 do zaplatenia z titulu preplatku za rok 1998 vo výške 1.379,- Sk a za rok 1999 vo výške 1.558,- Sk, ktoré boli navrhovateľom nesprávne započítané na poplatky z omeškania, na ktoré podľa názoru odporcu nemal právo.

Odporca v konaní opakovane vznášal námietku premlčania voči nárokom, ktoré si uplatňoval odporca. Z dôvodu premlčania a nedôvodnosti uplatnených nárokov navrhol vzájomné návrhy zamietnuť.

Súd vykonal v predmetnej veci dokazovanie výsluchmi odporcu, prednesmi právneho zástupcu navrhovateľa, písomnými podaniami oboch účastníkov konania, nižšie označenými listinnými dôkazmi, právoplatnými rozhodnutiami a spisovými materiálmi vo veciach vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 11C/108/2003, 19C/52/2001, 22C/22/1994, 31C/135/2006 a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Výmerom na pridelenie bytu - zloženie členského podielu zo dňa 8.7.1971, vydaného Druhým stavebným bytovým družstvom v X. bol odporcovi pridelený 3-izbový družstevný byt č. XX na X. poschodí na H.. H. M. G. bl. č. XX. Podľa čiastočného výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre k. ú. X. je od 4.1.2010 výlučným vlastníkom bytu č. XX na X.p. na L. S.. č. XX a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu 6614/200033 odporca.

Zo Stanov navrhovateľa, účinných 26.11.1992, piata časť čl. 53 bod 6. vyúčtovaním zistený preplatok podľa ods. 2 a 4 uhradí družstvo členovi najneskôr do 60 dní po vyúčtovaní. V tej istej lehote je člen povinný uhradiť družstvu vyúčtovaním zistený nedoplatok.

Zo spisu tunajšieho súdu č.k. 22C/22/1994 a rozsudkov okresného aj krajského súdu v danej veci, ktoré sa nachádzajú na čl. 153 a 155 v spojenom spise 18C/342/2001 súd zistil, že predmetom konania boli nedoplatky odporcu voči navrhovateľovi za predchádzajúce obdobie od 1.1.1991 do 28.2.1998.

Zo spisu tunajšieho súdu č.k. 11C/108/2003 a rozsudkov okresného aj krajského súdu a najvyššieho súdu v danej veci, ktoré sa nachádzajú na čl. 698, 472 a 702 súd zistil, že predmetom konania boli nedoplatky odporcu voči navrhovateľovi za obdobie od 1.10.2000 do 31.3.2003, pričom súd návrh zamietol.

Zo spisu tunajšieho súdu č.k. 31C/135/2006 súd zistil, že konanie je prerušené a jeho predmetom je nedoplatok s príslušenstvom za obdobie od 1.4.2003 do 28.2.2005.

K bodu 1.,2.

Z oznámenia navrhovateľa zo dňa 25.4.1995 súd zistil, že navrhovateľ eviduje pohľadávku odporcu z fondu financovania údržby a investícií vo výške 2.630,- Sk a rezervu 2.100,- Sk na výmenu sporáka. Na uvedené oznámenie reagoval odporca listom zo dňa 9.5.1995. Z odpovedí navrhovateľa zo dňa 21.10.1993 a 3.10.1994 súd zistil, že odporca žiadal preplatenie prostriedkov z FFÚal už v predchádzajúcich rokoch.

K bodu 3.

Navrhovateľ uviedol, že ročné odmeny sa správcom domov vyplácali v roku 1997 v termíne od 8.12 do 12.12.1997, v roku 1998 v termíne od 8.12 do 12.12.1998, v roku 1999 v termíne od 8.12 do 12.12.1999, v roku 2000 v termíne od 8.12 do 12.12.2000. Podaním zo dňa 7.8.2013 doručeným súdu dňa 6.3.2014 uviedol, že odporca nemá zákonný nárok na vyplatenie odmeny predsedu samosprávy z dôvodu, že mal nedoplatok k uvedenému dňu na najomnom.

Z uznesenia Zhromaždenia delegátov zo dňa 28.4.1999 (čl. 230) súd zistil, že odmena pre rok 1999 pre predsedu samosprávy je 1.940,- Sk. Z uznesenia Zhromaždenia delegátov zo dňa 22.4.1998 (čl. 233) súd zistil, že odmena pre rok 1997 pre predsedu samosprávy bola 1.600,- Sk a za rok 1998 vo výške 1.760,- Sk.

Z oznámenia navrhovateľa zaslaného odporcovi dňa 27.4.1998 súd zistil, že predstavenstvo navrhovateľa rozhodlo, že odmena pre členov samosprávy bude vyplatená len, ak predseda samosprávy

nebude mať nedoplatok na úhradách za užívanie bytu. Odporca ku dňu 31.3.1998 vykazoval nedoplatok 18.915,- Sk. V roku 1997 bola vyplatená záloha a druhá polovica odmeny sa vypláca v čase oznámenia.

Z oznámenia navrhovateľa zaslaného odporcovi dňa 23.9.1998 a 3.6.1999 súd zistil, že predstavenstvo navrhovateľa rozhodlo, že odmena pre členov samosprávy bude vyplatená len, ak predseda samosprávy nebude mať nedoplatok na úhradách za užívanie bytu, odporca ku dňu 30.8.1998 vykazoval nedoplatok 34.444,- Sk a ku dňu 30.4.1999 nedoplatok vo výške 12.903,- Sk.

K bodu 4.

Z upomienky navrhovateľa (čl. 229) zo dňa 9.4.2001 súd zistil, že navrhovateľ pri kontrole účtu odporcu k marcu 2001 zistil nedoplatok vo výške 4.358,- Sk a poplatok z omeškania spolu so súdnymi trovami vo výške 44.019,- Sk, spolu 48.557,- Sk. A vyzval odporcu k jeho úhrade do 15 dní od doručenia upomienky. V časti uplatneného nároku na dobropísanie sumy 44.019,- Sk súd podanie navrhovateľa odmietol uznesením čl. 256 zo dňa 11.4.2005 a po odvolaní odporcu Krajský súd uznesením č.k. 10Co/104/2006-329 zo dňa 28.4.2006 zrušil uznesenie s tým, že je zrejmé čoho sa odporca domáha a na akom skutkovom základe.

Odporca v pripojenom konaní 18C/342/2001, v ktorom mal postavenie navrhovateľa sa domáhal návrhom doručeným súdu dňa 4.9.2001 okrem iného uloženia povinnosti stornovať poplatok z omeškania vo výške 44.019,- Sk, teda žiadal rovnaké plnenie ako podaním doručeným súdu dňa 9.8.2002 v konaní 12C/22/2001. Súd uznesením č.k. 12C/22/2001-496 zo dňa 6.10.2008 podanie v tejto časti odmietol. Krajský súd uznesením č.k. 10Co/8/2009-549 zo dňa 30.4.2009 potvrdil čiastočné odmietnutie návrhu s odôvodnením, že odporca neobjasnil samotnú požiadavku na „stornovanie“.

Odporca v podaní doručenom súdu dňa 6.2.2012 uviedol, že dobropísanie v účtovnej terminológii znamená zrušenie nesprávne účtovanej sumy a on sa svojim návrhom domáha zrušenia všetkých vyčíslených poplatkov z omeškania.

Odporca podaním doručeným súdu dňa 15.10.2012 špecifikoval poplatky z omeškania, ktoré žiadal dobropísať a to za rok 1993 vo výške 78,60 €, za rok 1994 vo výške 114,59 €, za rok 1995 vo výške 208,26 €, za rok 1996 vo výške 424,52 €, za rok 1997 vo výške 698,73 €, za rok 1998 vo výške 0,- € za rok 1999 vo výške 1.356,37 € a súdne trovy 692,- Sk/22,97 €, za rok 2000 vo výške 1.438,19 € súdne trovy 22,97 €, t.j. spolu 131.503,- Sk/4.365,10 €.

K bodu 5.

Odporca až listom zo dňa 4.11.2002 písomne oznámil navrhovateľovi, že byte bývajú 3 osoby. Navrhovateľ podaním zo dňa 9.2.2012 zdôvodnil a doložil Hláseniami o počte osôb za rok 1998 a 1999, podrobný výpočet nákladov na smeti za rok 1998, pričom pri výpočte vychádzal z počtu nahlásených osôb 920 a na byt odporcu boli počítané 3 osoby v zmysle predloženého hlásenia (13,09 Sk x 36 osobomesiac = 471,24 Sk čo je v súlade s ročným vyúčtovaním - ďalej len „RV“ čl. 97) a za rok 1999 vychádzal z počtu osôb 889 a na byt odporcu opätovne boli počítané 3 osoby (15,47 Sk x 36 osobomesiac = 556,92 Sk čo je v súlade s RV čl. 103) .

Z predložených ročných vyúčtovaní za roky 1993 až 2001 súd zistil, že do októbra 1995 vrátane vychádzal pri RV navrhovateľ z 4 osôb žijúcich v byte a od novembra 1995 už vychádzal z 3 žijúcich osôb v byte, nakoľko počítal s 36 osobomesiacmi.

K bodu 6.

Z predložených RV za roky 1993 až 1997 súd zistil, že odporcovi bola vyúčtovaná daň z nehnuteľnosti za rok 1993 vo výške 181,- Sk/6,01 €, za rok 1994 a 1995 po 300,- Sk/9,96 €, za rok 1996 a 1997 po 240,- Sk/7,97 €.

K bodu 7.

Zo zápisnice zo zasadania predstavenstva navrhovateľa zo dňa 25.8.1997 (čl. 838) súd zistil, že predstavenstvo prijalo uznesenie č. 251 a stanovilo novú položku úhrad za spracovanie vyúčtovania 16,- Sk mesačne na byt, za rok 1997 sa táto položka zúčtuje v rámci ročného vyúčtovania. Navrhovateľ si ročne účtoval sumu 192,- Sk/6,37 € len za rok 1997 a 1998, od roku 1999 do roku 2004 uvedená záloha bola vyúčtovaná a v každom roku mal v tejto časti ročného vyúčtovania preplatok. Navrhovateľ predložil doklady preukazujúce jeho náklady na vyúčtovanie, meranie a rozúčtovanie za rok 2004 (čl. 853 až 914).

K bodu 8.

Z dokladov o prevzatí ročných vyúčtovaní (ďalej len RV) vyplýva, že RV za rok 1997 odporca a jeho manželka prevzali dňa 12.7.1998, RV za rok 1998 dňa 19.5.1999, RV za rok 1999 dňa 29.6.2000.

Na pojednávaní dňa 27.2.2012 súd uviedol účastníkom, že zostalo sporným ročné vyúčtovanie roku 1998 a 1999, a to v časti studenej vody, teplej vody, tepla, spoločnej elektriny, náklady na smeti a náklady na spracovanie vyúčtovania s tým, že za zhodné súd považuje tvrdenie o počte spolužijúcich osôb v byte, a to tri osoby od roku 1997.

Na to odporca uviedol, že nemá záujem na predražení sporu vypracovaním znaleckých posudkov. V písomnom podaní zo dňa 11.3.2012 odporca uviedol, že naďalej trvá na všetkých podaniach, prepočtoch a dôkazoch, ktoré súdu doručil s príslušnou dokumentáciou, ktoré jednoznačne preukazujú v dostatočnej miere jeho oprávnené požiadavky, bez potreby znaleckého dokazovania.

Na pojednávaní dňa 26.4.2012 súd uviedol, že vzhľadom na vznesené námietky odporcu, na ktorých trvá a ktorými namieta správnosť vyúčtovania zálohových úhrad za rok 1998 a 1999 a tiež namieta správnosť vyúčtovania merania a rozúčtovania v roku 2004, ktoré boli vyúčtované v ročnom vyúčtovaní, súd ich nie je schopný posúdiť napriek tvrdeniu odporcu, ide o odbornú otázku, ktorú musí posúdiť znalec.

Následne súd uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 2.5.2012 č. k. 12C/22/2001-928 nariadil v predmetnej veci znalecké dokazovanie znalcom M.. Y.Š., ktorému uložil v bodoch 1 a 2 skontrolovať správnosť vyúčtovania zálohových úhrad a nákladov za užívanie bytu za rok 1998 a 1999 vo všetkých položkách vyúčtovania a v bode 3. uložil skontrolovať správnosť vyúčtovania zálohových úhrad a nákladov za užívanie bytu za rok 2004 len v časti týkajúcej sa položky vyúčtovania, merania a rozúčtovania.

Odporca v písomnom podaní zo dňa 31.5.2012 (čl. 931) uviedol, že znalecké dokazovanie by zapríčinilo ďalšie prieťahy konania a z tohto dôvodu berie návrh v uloženej úlohe znalcovi v bodoch 1 až 3 späť. Na výzvu súdu odporca v podaní zo dňa 30.6.2012 upresnil, že netrvá na vznesených námietkach voči správnosti vyúčtovania za rok 1998, 1999.

Následne súd uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 9.7.2012 č. k. 12C/22/2001-937 zrušil uznesenie č.k. 12C/22/2001-928 zo dňa 2.5.2012.

Navrhovateľ na pojednávaní dňa 19.9.2012 uviedol, že v prípade, ak by sa súd rozhodol, že nariadi na posúdenie niektorých otázok znalecké dokazovanie, navrhovateľ voči tomu nemá žiadne výhrady, poskytne potrebnú súčinnosť (samozrejme s výnimkou materiálov, ktoré už boli podľa príslušných predpisov skartované), navrhovateľ však sám nenavrhuje znalecké dokazovanie a ani nemá žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Mal za to, že predložil všetky potrebné listinné doklady na preukázanie svojich tvrdení. Predmetný byt, ktorého sa tento spor týka je vo vlastníctve odporcu a v správe navrhovateľa.

Vo vyjadrení zo dňa 24.1.2012 (č.l. 792 spisu) navrhovateľ oznámil súdu, že všetky písomnosti týkajúce sa obdobia, za ktoré sa odporca dožaduje svojich domnelých nárokov boli v súlade so Smernicou Slovenského zväzu bytových družstiev z 21.6.1976 ako aj v zmysle z. č. 395/2002 Z.z. o archívoch v platnom znení skartované a vyradené z registratúrnych zoznamov. Predložil Rozhodnutie MV SR zo dňa 29.9.2010 č. N.-X/XXXX/XXXXX, adresované navrhovateľovi, ktorým bolo rozhodnuté, že registratúrne záznamy uvedené v zozname registratúrnych záznamov bez znaku hodnoty „A“ navrhnuté na vyradenie pod por. číslami 01 až 230 z rokov 1960 až 2006 nespĺňajú kritéria hodnotenia záznamov podľa § 2 a 3 vyhlášky, nie sú preto archívnymi dokumentmi a pôvodca ich môže zničiť.

Odporca na pojednávaní dňa 3.4.2014 opätovne trval na všetkých svojich podaniach a vyjadreniach.

Podľa § 696 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, spôsob výpočtu nájomného, úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu, spôsob ich platenia, ako aj prípady, v ktorých je prenajímateľ oprávnený jednostranne zvýšiť nájomné, úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu, a zmeniť ďalšie podmienky nájomnej zmluvy, ustanovuje osobitný právny predpis. Úhrada za plnenia poskytované s užívaním bytu alebo preddavok na ne sa platí s nájomným, ak sa účastníci nedohodnú alebo právny predpis neustanovuje inak.

K základným povinnostiam nájomcu patrí jeho povinnosť platiť nájomné a úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu. Vyplýva to aj z toho, že nájomná zmluva musí obsahovať výšku nájomného a výšku úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu alebo spôsob ich výpočtu (pozri § 686 ods. 1). Spôsob, akým sa má v nájomnej zmluve určiť výška nájomného a úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu, však Občiansky zákonník bližšie neupravuje. Ustanovenie § 696 ods. 1 prenecháva tieto otázky úprave v osobitnom právnom predpise. To platí pre všetky nájomné bytov, okrem

nájomov družstevných bytov. Pri družstevných bytoch platia na určenie nájomného a úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu stanovy príslušného bytového družstva.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (požadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Záväzkové právne vzťahy môžu vzniknúť najmä zo zmlúv, z protiprávnych úkonov, resp. deliktov, zo zákona, na základe konštitutívneho rozhodnutia štátneho orgánu a na základe iných právnych skutočností. Typickým dôvodom vzniku záväzkového vzťahu je zmluva.

Záväzkový vzťah je právny vzťah, ktorý pôsobí medzi účastníkmi tohto vzťahu. Zákon vychádza z toho, že porušenie zmluvy sa rovná porušeniu práva, ktoré so sebou prináša zodpovednosť toho, kto právo porušil.

Podľa § 494 Občianskeho zákonníka z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa § 559 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa §3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení platnom a účinnom do 31.12.2008, je ustanovená výška úrokov z omeškania na dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 154 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 159 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány.

Podľa § 159 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, len čo sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Podľa § 83 O.s.p. začatie konania bráni tomu, aby o tej istej veci prebiehalo na súde iné konanie.

Podľa § 104 ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku, ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Nakoľko navrhovateľ vzniesol námietku premlčania súd sa v prvom rade zaoberal otázkou, či si odporca uplatnil svoje nároky vzájomnými návrhmi včas.

Premĺčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premĺčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva.

Odporca si svoje pohľadávky v bode 1. a 2. vo výške 157,- € uplatnil podaním doručeným súdu dňa 9.7.2002. Súd dospel k záveru, že tieto nároky si uplatnil po uplynutí premlčacej lehoty, nakoľko najneskôr z oznámenia navrhovateľa zo dňa 25.4.1995 sa odporca dozvedel, že jeho pohľadávku navrhovateľ eviduje vo výške 2.630,- Sk z financovania údržby a investícií a 2.100,- Sk na výmenu sporáka, pričom reagoval na písomnú žiadosť odporcu už aj dňa 3.10.1994 a 21.10.1993. Na uvedené oznámenie reagoval odporca listom zo dňa 9.5.1995. Premlčacia doba uplynula najneskôr dňa 9.5.1998. Preto súd v tejto časti návrh zamietol.

Pohľadávka z titulu nevyplatenej odmeny predsedovi samosprávy vo výške 225,72 € (bod 3.) bola na súd doručená rovnako dňa 9.7.2002. V konaní bolo preukázané, že odmena bola splatná vždy od 8.12 do 12.12. daného roku, avšak jej výplata bola podmienená vyrovnaním nedoplatkov voči navrhovateľovi na základe rozhodnutia predstavenstva navrhovateľa. Naviac odporca nepreukázal výšku odmeny za rok 1996, avšak toto ani nebolo potrebné, nakoľko táto jeho pohľadávka bola uplatnená po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, ktorá začala plynúť dňa 13.12.1996 a uplynula dňa 13.12.1999, rovnako i nárok na odmenu za rok 1997 bol premlčaný dňa 13.12.2000 a za rok 1998 bol premlčaný dňa 13.12.2001. Keďže odporca nedoplatky voči navrhovateľovi nevyrovnal a to ani do súčasnosti, nakoľko súdu je známe z úradnej činnosti, že prebieha viacero sporov medzi účastníkmi o zaplatenie nedoplatkov, ktoré nie sú k dnešnému dňu ukončené, nevzniklo mu právo na vyplatenie odmeny a preto súd návrh v tejto časti zamietol v celom rozsahu.

Dňa 27.10.2011 si odporca uplatnil pohľadávku vo výške 97,49 € z titulu nevyplateného preplatku (bod 8.) z RV za rok 1998, ktoré prevzali s manželkou dňa 19.5.1999 a z RV za rok 1999, ktoré prevzali dňa 29.6.2000. Premlčacia lehota uplynula dňa 19.5.2002 a 29.6.2003, preto súd návrh v tejto časti zamietol.

V bode 4. odporca špecifikoval svoju požiadavku na dobropísanie sumy 44.019,- Sk/1.461,16 € doložením upomienky zo dňa 9.4.2001, v ktorej sa pri sume 44.019,- Sk uvádza jej špecifikácia slovami poplatok z omeškania a súdne trovy, teda uvedená suma sa skladá z dvoch položiek. Odporca po výzvach súdu až podaním doručeným súdu dňa 15.10.2012 bližšie špecifikoval svoj nárok, avšak z jeho špecifikácie naďalej nie je zrejmé z čoho sa skladá ním žiadaná istina 44.019,- Sk/1.461,16 €. Z navrhovateľom predloženej špecifikácie súd zistil, že žiadal stornovať poplatky z RV za roky 1993 až 2000 vo výške 130.122,- Sk/4.319,26 € a súdnych trov 2x 692,- Sk spolu 131.506,- Sk čo je v rozpore s uplatnenou pohľadávkou na dobropísanie sumy 44.019,- Sk.

V konaní nebolo tvrdené a ani preukázané, že by sa navrhovateľ domáhal zaplatenia poplatku z omeškania vo výške 44.019,- Sk od odporcu a ani, že by sa odporca domáhal vrátenia tejto sumy prevzatej či neprávom zadrživanej navrhovateľom. V takom prípade by súd ako jednu z predbežných otázok skúmal správnosť vyúčtovania a tiež dôvodnosť účtovania poplatkov z omeškania. V ostatnom súd poukazuje na závery uvedené v uznesení Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.4.2009 čl. 549, ktorým odmietol podanie odporcu v rovnakom uplatnenom nároku a konštatoval, že nie je zrejmý zmysel danej požiadavky odporcu. Samotný odporca uviedol, že sa domáha zrušenia nesprávne účtovanej pohľadávky. Samotné účtovanie poplatkov z omeškania v účtovníctve navrhovateľa bez rozhodnutia súdu nie je vykonateľným titulom a preto súd návrh v tejto časti zamietol. Odporca nepreukázal naliehavý

právny záujem na určení neplatného - podľa odporcu chybného účtovania poplatkov z omeškania v zmysle § 80 písm. c) O.s.p.

Naviac v konaní bolo preukázané, že istina a poplatky z omeškania za obdobie od 1.1.1991 do 28.2.1998 boli predmetom súdneho konania vedeného na tunajšom súde pod č.k. 22C/22/1994, okresný súd rozhodol rozsudkom zo dňa 24.3.1998 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu zo dňa 26.1.1999. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.3.1997. Nakoľko istinu určenú rozhodnutím súdu odporca neuhradil v lehote splatnosti, súd v konaní 19C/52/2001 rozhodol o výške poplatku z omeškania z istiny priznanej rozsudkom č.k. 22C/22/1994 za ďalšie obdobie od 1.3.1998 do 30.9.2000. Rozsudkom v konaní 12C/22/2001-1031 zo dňa 22.2.2013 súd rozhodol o poplatku z omeškania z nedoplatku z ročného vyúčtovania za rok 1997 t.j. zo sumy 2.698,- Sk za obdobie od 1.10.1998 do 30.4.1999 a po ročnom vyúčtovaní za rok 2008 zo sumy 1.319,- Sk od 1.5.1999 do 31.5.2000, súd ďalej rozhodoval o poplatku z omeškania z nedoplatku určeného rozsudkom vo veci 22C/22/94 za obdobie od 1.10.2000 do 31.3.2003. Uvedené právoplatné rozsudky sú pre účastníkov i pre súd právne záväzné (§ 159 ods. 2 O.s.p.) a tvoria prekážku res iudicata (veci rozhodnutej) v zmysle § 159 ods. 3 O.s.p., ktorá bráni opätovnému prejednávaniu veci v prípade, ak by sa odporca domáhal nie stornovania ale vrátenia poplatkov z omeškania.

Ako už súd uviedol v predchádzajúcom odseku, predmetom konania 22C/22/1994 bola istina s príslušenstvom za obdobie od 1.1.1991 do 28.2.1998. V konaní vo veci 12C/22/2001 bola predmetom istina s príslušenstvom za obdobie od 1.10.1998 do 30.9.2000 a to vrátane vyúčtovania za rok 1998 a 1999. V konaní 11C/108/2003 bola predmetom istina s príslušenstvom za obdobie od 1.10.2000 do 31.3.2003. Právoplatné rozsudky v týchto veciach sú neodstrániteľnou procesnou prekážkou, aby o tej istej veci prebiehalo ďalšie konanie, preto súd konanie v zmysle ustanovenia § 159 ods. 3 a 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zastavil v nasledovných častiach. V časti, v ktorej sa odporca domáha vyplatenia neoprávneného účtovania dane 41,86 € (bod 6.) za roky 1993 až 2001 (naviac pohľadávka odporcu je i premlčaná, nakoľko si ju uplatnil podaním doručeným súdu dňa 25.4.2005) a v časti uplatnených nárokov z titulu nesprávne účtovaných poplatkov za odvoz smetia (bod 5.) za obdobie rokov 1993 až 1997 vo výške 50,92 € (naviac pohľadávka odporcu je i premlčaná, nakoľko si ju uplatnil podaním doručeným súdu dňa 18.11.2002), nakoľko boli predmetom vyššie uvedených konaní. V časti uplatneného nároku z titulu neoprávneného vyúčtovania platieb a vyúčtovania za spracovanie vyúčtovania, merania a rozúčtovania (bod 7.) za obdobie od roku 1995 až 2004 vo výške 76,77 € súd konanie zastavil z dôvodu, že časť uplatneného nároku od roku 1995 do 31.3.2003 bola predmetom vyššie uvedených konaní, časť uplatneného nároku od 1.4.2003 do 31.12.2004 je predmetom konania na tunajšom súde č.k. 31C/135/2006, čo je rovnako neodstrániteľnou procesnou prekážkou, aby o tej istej veci prebiehalo ďalšie konanie. Zároveň odporca vzal svoj návrh podaním zo dňa 31.5.2012 späť v časti uložených úloh znalcovi v bodoch 1 až 3. Pričom v bode 3. bola znalcovi uložená úloha skontrolovať správnosť vyúčtovania zálohových úhrad a nákladov za užívanie bytu za rok 2004 len v časti týkajúcej sa položky vyúčtovania, merania a rozúčtovania. Čo je tiež dôvod na zastavenie konania v tejto časti v zmysle § 96 Občianskeho súdneho poriadku. Naviac pohľadávka odporcu je z väčšej časti premlčaná, nakoľko si ju uplatnil podaním doručeným súdu dňa 25.4.2005 a z tohto dôvodu sú premlčané nároky splatné do 25.4.2002.

Súd sa nestotožnil s tvrdením odporcu, že v tejto časti nie je potrebné vykonať znalecké dokazovanie, nakoľko od roku 1999 vrátane odporca platil zálohovo mesačne sumu 16,- Sk, t.j. ročne 192,- Sk a navrhovateľ vyúčtovaním pravidelne zistil preplatok napr. v roku 2002 boli skutočné náklady 23,57 Sk a preplatok 168,43 Sk, v roku 2003 boli skutočné náklady 42,70 Sk a preplatok 149,30 Sk a v roku 2004 boli skutočné náklady 41,12 Sk a preplatok 150,88 Sk. Navrhovateľ predložil doklady preukazujúce jeho náklady na vyúčtovanie, meranie a rozúčtovanie za rok 2004 v rozsahu listinných dôkazov 61 listov. Nejde o jednoduchý matematický výpočet ale je potrebné ustanovenie znalca z odboru ekonómie. Naviac odporca nevytýkal navrhovateľovi konkrétny nedostatok vyúčtovania v tejto časti len sčítal preplatky z jednotlivých vyúčtovaní a domáha sa ich zaplatenia.

Na základe vyššie uvedeného súd zastavil konanie v časti istiny 169,55 € aj s uplatneným príslušenstvom, nakoľko nasleduje istinu a vo zvyšku súd návrh zamietol.

O trovách konania súd rozhodne v zmysle § 151 ods. 1 a 3 Občianskeho súdneho poriadku až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, nakoľko súd rozhodoval o viacerých návrhoch navrhovateľa a viacerých vzájomných návrhoch odporcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.